

причинна връзка с установените излишъци в разпределителните складове, където се води количествено и стойностно отчитане.

Допустими са и липси от погрешно инвентаризиране при преценка на стоково-материалните ценности или при продаване на стоки на по-ниски от определените цени поради сходство на видовете и опаковките. Например при анализа на явилата се липса в един аптечен пункт е констатирано, че са продадени по сметко-фактура на здравно заведение пеницилин — флакони $\times 300,000$ Е по цените на пеницилин — флакони $\times 200,000$ Е, т. е. 1.50 лв. по-малко на флакон. Извършената продажба на населението обаче не може да се установи, ако всяка продажба не се регистрира отделно по количество и стойност, както е прието в аптеките.

При констатиране на липси, когато отчетният период обхваща части от две календарни години, не може да се установи за коя година се отнася липсата и, следователно, кога трябва да бъде отчетен стокооборотът.

От изнесеното дотук, което представлява само част от причините, които пораждаат липсите, считам, че се вижда трудността да се разграничат липсите, причинени от отклонени суми, от липсите по други причини.

Във връзка с това изниква и друг въпрос — за връзката на стоковите излишъци със стокооборота на дребно и трябва ли при констатиране на стокови излишъци стойността им да се намалява от стокооборота.

За стоковите излишъци, както и за липсите, има много причини, като например:

- а) незаприходен гратисен амбалаж, който според предназначението си се отчита като стока;
- б) неправилна предшествуваща или последна инвентаризация, като са смесени еднородни и артикули;
- в) погрешно описване на стоки при преценка;
- г) непредадени или предадени по-малко стоки на купувача;
- д) продажба на по-високи цени от установените и пр.

Теоретически правилно би било да се намаляват от стокооборота излишъците, дължащи се на непредадени или предадени по-малко стоки и на продадените стоки на по-високи цени, тъй като постъпилите суми са отчетени като стокооборот, който фактически не е реализиран.

И тук обаче ще възникнат същите трудности, както при определянето на липсите, дължащи се на отклонени суми от продажби.

Следователно, преди да се направят промени в инструкцията за отчитането на стокооборота на дребно и конкретно на ал. III от т. 17, необходимо е добре да се прецени ползата от изменението, като се имат пред вид разликите между липсите и излишъците и процента им към общия стокооборот.

Моето мнение е, че предлаганият от др. Етрополски начин за отчитане на начетите като стокооборот представлява издребняване и ще доведе до никому ненужни усложнения при изчисляването на реализирания стокооборот и до големи затруднения в отчетността.